

KANCELARIA SENATU
BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 11 września 2007 r.

**Opinia o ustawie o zmianie ustawy o transporcie kolejowym
oraz niektórych innych ustaw (druk nr 523)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem uchwalonej przez Sejm w dniu 7 września 2007 r. ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw, określanej dalej jako "ustawa", jest z jednej strony ustanowienie uproszczeń postępowania w sprawie nabywania nieruchomości na cele inwestycji dotyczących linii kolejowych o znaczeniu państwowym, z drugiej zaś – merytoryczna zmiana przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94) na tle dotychczasowej praktyki ich stosowania. W związku z tym ustawa:

- 1) dodaje do ustawy o transporcie kolejowym rozdział 2b normujący szczególne zasady i warunki przygotowania inwestycji dotyczących linii kolejowych o znaczeniu państwowym, w tym warunki lokalizacji i nabywania nieruchomości na ten cel oraz organy właściwe w tych sprawach;
- 2) modyfikuje obowiązujące unormowania ustawy o transporcie kolejowym i dodaje do niej nowe przepisy;
- 3) modyfikuje ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 ze zm.).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy został wniesiony do Sejmu przez Radę Ministrów. Podczas sejmowego postępowania ustawodawczego dodano do niego – w wyniku uchwalenia poprawki zgłoszonej w drugim czytaniu – kolejny artykuł, który dokonuje zmian w przepisach przejściowych ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (Dz.U. Nr 144, poz. 1046).

III. Uwagi szczegółowe

Analiza ustawy prowadzi do wniosku, że niektóre jej przepisy budzą zasadnicze zastrzeżenia co do zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz z regułami poprawnej legislacji. Mając to na uwadze, zaprezentowane uwagi zostały podzielone na dwie grupy, z czego pierwsza obejmuje ocenę konstytucyjności ustawy, druga zaś dotyczy relacji jej przepisów do zasad techniki prawodawczej.

A. Ocena zgodności ustawy z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej

1. Dodany do ustawy o transporcie kolejowym rozdział 2b określa szczególne zasady i warunki przygotowania inwestycji dotyczących linii kolejowych o znaczeniu państwowym, w tym warunki lokalizacji i nabywania nieruchomości na ten cel oraz organy właściwe w tych sprawach (art. 9n). Przepisy tego rozdziału statuują zasadę, w myśl której wydawana przez wojewodę – na wniosek ministra właściwego do spraw transportu – decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej (art. 9o ust. 1):

- 1) określa termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń przez dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych (art. 9q ust. 6 zdanie pierwsze);
- 2) skutkuje podziałem nieruchomości, której dotyczy, przy czym linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanowią linie podziału nieruchomości (art. 9s ust. 1 zdanie pierwsze i ust. 2);
- 3) oznacza, że nieruchomości wydzielone liniami rozgraniczającymi teren, o którym mowa w art. 9s ust. 2, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stała się ostateczna, za odszkodowaniem ustalonym przez wojewodę w odrębnej decyzji (art. 9s ust. 3).

Dokonując oceny powołanych uregulowań należy podkreślić, że stanowią one *lex specialis* w stosunku do przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.), która w sposób kompleksowy normuje problematykę wywłaszczenia nieruchomości. Opiniowana ustawa – w przeciwieństwie do postanowień ustawy o gospodarce nieruchomościami – ustanawia konstrukcję prawną, w myśl której samo wydanie ostatecznej decyzji administracyjnej w przedmiocie ustalenia lokalizacji linii kolejowej na nieruchomościach – bez względu na ich właściciela i użytkownika wieczystego – skutkować ma przeniesieniem z mocy prawa własności na rzecz Skarbu Państwa. Regulacja ta stanowi wyłom od zasady wyrażonej w art. 112 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, wedle której wywłaszczenie nieruchomości może być dokonane, jeżeli cele publiczne nie mogą być zrealizowane w inny sposób niż przez pozbawienie albo ograniczenie praw do nieruchomości, a prawa te nie mogą być nabyte w drodze umowy. Konkretyzację tej zasady wyraża art. 114 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w myśl którego wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego należy poprzedzić rokowaniami o nabycie w drodze umowy praw określonych w art. 112 ust. 3, przeprowadzonymi między starostą, wykonującym zadanie z zakresu administracji rządowej, a właścicielem lub użytkownikiem wieczystym nieruchomości, a także osobą, której przysługuje do nieruchomości ograniczone prawo rzeczowe, przy czym w trakcie prowadzenia rokowań może być zaoferowana nieruchomość zamienna. Wymaga podkreślenia, że opiniowana ustawa nie przewiduje tego etapu, co skutkuje wyłączeniem nabywania przedmiotowych nieruchomości w drodze umowy cywilnoprawnej zawieranej między reprezentującym Skarb Państwa ministrem właściwym do spraw transportu a uprawnionym rzeczowo podmiotem. Regulacja taka daje asumpt do postawienia tezy o naruszeniu w tym zakresie konstytucyjnej zasady równości. Zgodnie z orzecnictwem Trybunału Konstytucyjnego¹ z zasady równości wynika nakaz jednakowego traktowania wszystkich obywateli w obrębie określonej klasy (kategorii), co oznacza, że wszystkie podmioty charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną (relewantną) powinny być potraktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez różnicowań, zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących. Jednocześnie Trybunał Konstytucyjny niejednokrotnie zwracał uwagę, że nierówne traktowanie podmiotów podobnych nie musi oznaczać dyskryminacji lub uprzywilejowania, a w konsekwencji

¹ Wyrok z dnia 5.11.1997 r. (K. 22/97).

niezgodności z art. 32 Konstytucji RP². Konieczna jest bowiem ocena kryterium, na podstawie którego dokonano zróżnicowania, gdyż wszelkie odstępstwo od nakazu równego traktowania podmiotów podobnych musi zawsze znajdować podstawę w odpowiednio przekonywujących argumentach. Ponadto Trybunał Konstytucyjny³ określił, iż argumenty te:

- 1) muszą mieć charakter relewantny, a więc pozostawać w bezpośrednim związku z celem i zasadniczą treścią przepisów, w których zawarta jest kontrolowana norma oraz służyć realizacji tego celu i treści; innymi słowy, wprowadzone zróżnicowania muszą mieć charakter racjonalnie uzasadniony, nie wolno ich dokonywać według dowolnie ustalonego kryterium;
- 2) muszą mieć charakter proporcjonalny, a więc waga interesu, któremu ma służyć różnicowanie sytuacji adresatów normy, musi pozostawać w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostaną naruszone w wyniku nierównego potraktowania podmiotów podobnych;
- 3) muszą pozostawać w jakimś związku z innymi wartościami, zasadami czy normami konstytucyjnymi, uzasadniającymi odmienne traktowanie podmiotów podobnych.

Analiza przepisów rozdziału 2b, w brzmieniu dodanym przez ustawę, prowadzi do wniosku, że prowadzą one do dyskryminacji osób fizycznych, osób prawnych (w tym jednostek samorządu terytorialnego) i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którym przysługują prawa rzeczowe na nieruchomościach objętych decyzjami o lokalizacji linii kolejowej. Z tego też względu należy uznać, że jest on niezgodny z art. 32 Konstytucji RP. Ponadto jego unormowania budzą wątpliwości co do zgodności:

- 1) z zasadą ochrony własności, wyrażoną w art. 21 ust. 1 Konstytucji RP, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska chroni własność i prawo dziedziczenia;
- 2) z art. 64 ust. 2 Konstytucji RP, z którego wynika, iż własność podlega równej dla wszystkich ochronie prawnej;
- 3) z art. 165 ust. 1 Konstytucji RP, który stanowi, iż jednostkom samorządu terytorialnego przysługują prawo własności i inne prawa majątkowe.

W związku z powyższymi zastrzeżeniami ustawodawca powinien pogodzić dążenie do maksymalnego przyspieszenia realizacji inwestycji dotyczących linii kolejowych

² Wyrok z dnia 12.05.1998 r. (U. 17/97).

³ Wyrok z dnia 18.01.2000 r. (K. 17/99).

o znaczeniu państwowym z podstawowymi standardami demokratycznego państwa prawnego. Postulat ten można byłoby zrealizować poprzez dodanie w art. 9n ustawy o transporcie kolejowym ustępu 2, stanowiącego, iż przepisy rozdziału 2b stosuje się, jeżeli inwestycje dotyczące linii kolejowych o znaczeniu państwowym nie mogą być zrealizowane w inny sposób niż przez pozbawienie albo ograniczenie praw do nieruchomości, a prawa te nie mogą być nabyte w drodze umowy na zasadach i w trybie określonych w ustawie o gospodarce nieruchomościami.

2. Artykuł 9r ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym, w brzmieniu dodanym przez art. 1 pkt 4 ustawy, stanowi, iż w przypadku odwołania się od decyzji wojewody o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej oraz wniesienia skargi na decyzję w tym przedmiocie do sądu administracyjnego, w postępowaniu odpowiednio przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka linii kolejowej, nieruchomości lub działki. Ponadto zgodnie z art. 9ad ust. 2–4 ustawy o transporcie kolejowym, w brzmieniu dodanym przez art. 1 pkt 4 ustawy, nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę linii kolejowej i decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę linii kolejowej, natomiast w przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę linii kolejowej, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, sąd administracyjny po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia budowy linii kolejowej może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub w art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepisy te wręcz urągają podstawowym zasadom demokratycznego państwa prawnego, jeżeli zważyć, iż zastosowana w nich konstrukcja prawna z jednej strony uniemożliwia **realne** dochodzenie przez wyłączonego podmiot swych praw, z drugiej zaś – *de facto* może stanowić asumpt do lekceważenia procedur administracyjnych. Okoliczność, iż opiniowana ustawa zmierza do realizacji szczytnego i leżącego w interesie publicznym celu nie może oznaczać legislacyjnego przyzwolenia na uchwalanie przepisów, które są nie do pogodzenia:

- 1) z zasadą demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP);
- 2) z zasadą proporcjonalności, wyrażoną w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, zgodnie z którym ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne

w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób, przy czym **nie mogą one naruszać istoty wolności i praw.**

3. Zgodnie z art. 9w ust. 4 ustawy o transporcie kolejowym, w brzmieniu dodanym przez art. 1 pkt 4 ustawy, w przypadku gdy decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej zostanie nadany przez wojewodę rygor natychmiastowej wykonalności, a dotyczy ona nieruchomości zabudowanej, minister właściwy do spraw transportu jest obowiązany, w terminie faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie, do zapewnienia lokalu zamiennego. Zważywszy na fakt, iż opiniowana ustawa nie zawiera definicji pojęcia "lokal zamienny" oraz nie określa, jakim wymaganiom ma on odpowiadać, zasady przyzwoitej legislacji nakazują sprecyzowanie tego pojęcia. Przykładowo, można tego dokonać poprzez sprecyzowanie, iż art. 9w ust. 4 dotyczy lokalu zamiennego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.). Przepis ten stanowi, iż lokalem zamiennym jest lokal znajdujący się w tej samej miejscowości, w której jest położony lokal dotychczasowy, wyposażony w co najmniej takie urządzenia techniczne, w jakie był wyposażony lokal używany dotychczas, o powierzchni pokoi takiej jak w lokalu dotychczas używanym, przy czym warunek ten uznaje się za spełniony, jeżeli na członka gospodarstwa domowego przypada 10 m² powierzchni łącznej pokoi, a w wypadku gospodarstwa jednoosobowego – 20 m² tej powierzchni.

4. Artykuł 3 ustawy dokonuje zmian w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (Dz.U. Nr 144, poz. 1046) poprzez modyfikację zawartych w tej ustawie przepisów przejściowych. Abstrahując od faktu, iż dokonuje on zmian ustawy nowelizującej po jej wejściu w życie, czego nie dopuszczają zasady techniki prawodawczej, został on uchwalony w wyniku poprawki zgłoszonej w drugim czytaniu postępowania ustawodawczego w Sejmie. Materia tej poprawki odbiega od materii będącej przedmiotem projektu przedstawionego przez Radę Ministrów. Jeżeli zatem na etapie pierwszego czytania nie była ona przedmiotem rozważań właściwej komisji sejmowej, to wymaga podkreślenia dotychczasowa linia orzecznicza Trybunału Konstytucyjnego dotycząca sejmowych prac ustawodawczych. Zgodnie z orzecnictwem Trybunału Konstytucyjnego ustalony w Konstytucji RP wymóg rozpatrywania przez Sejm projektów ustaw w trzech czytaniach oznacza nakaz, by podstawowe treści, które znajdą się ostatecznie w ustawie, przebyły pełną

drogę procedury sejmowej, tak aby nie zabrakło czasu i możliwości na przemyślenie przyjmowanych rozwiązań i zajęcie wobec nich stanowiska. Nakazowi temu sprzeciwia się wprowadzanie do projektu nowych istotnych treści na ostatnich etapach procedury sejmowej, zwłaszcza dotyczy to poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu i niebędących przedtem przedmiotem rozważań w komisjach (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 1998 r., sygn. K 3/98).

B. Ocena zgodności ustawy z zasadami techniki prawodawczej

1. Brak jest legislacyjnej konsekwencji uchylenia przez art. 1 pkt 3 ustawy obowiązującego rozdziału 2a ustawy o transporcie kolejowym – w tym celu należy uchwalić stosowne zmiany w art. 2 pkt 1 i 2 tej ustawy.

2. Zawarta w art. 4 pkt 2 ustawy o transporcie kolejowym, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, definicja pojęcia "linia kolejowa" stanowi, że jest to droga kolejowa **mająca początek i koniec**. Wypada zauważyć, że to humorystyczne, choć skądinąd słuszne sformułowanie (jeżeli coś ma początek, to na ogół ma też i koniec), nie powinno stanowić elementu prawa powszechnie obowiązującego.

3. Z uwagi na fakt, iż ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych (Dz.U. Nr 167, poz. 1399 oraz z 2007 r. Nr 133, poz. 921) nie posługuje się pojęciem "miejscowość uzdrowiskowa", korekty wymaga art. 9o ust. 3 pkt 4 lit. a ustawy o transporcie kolejowym, w brzmieniu dodanym przez art. 1 pkt 4 ustawy.

4. W art. 9o ust. 3 pkt 4 lit. e, w brzmieniu dodanym przez art. 1 pkt 4 ustawy, celowe byłoby posługiwanie się pełną nazwą podmiotu, którego ten przepis dotyczy, co oznacza, że sformułowanie "Lasów Państwowych" należy zastąpić sformułowaniem "Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe".

5. W art. 9o ust. 3 pkt 4 lit. g oraz w art. 9s ust. 8 ustawy o transporcie kolejowym, w brzmieniu dodanym przez art. 1 pkt 4 ustawy, zasadna byłaby korekta nieściśle powołanych przepisów, a więc:

- 1) odesłanie do art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.), nie zaś do art. 48 tej ustawy;
- 2) odesłanie do art. 9w ust. 4 ustawy o transporcie kolejowym, nie zaś do "art. 9 w ust. 3".

6. Z uwagi na dyrektywę techniki prawodawczej, w myśl której jeżeli w akcie normatywnym odsyła się kilkakrotnie do innego aktu normatywnego, to przy kolejnych odesłaniach przytacza się tylko rodzaj aktu oraz jego datę i przedmiot, bez oznaczenia rocznika, numeru i pozycji dziennika urzędowego, należy dokonać stosownych korekt w przepisach art. 9y ust. 1 i 5 oraz art. 9ae w ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 4 ustawy, które posługują się pojęciem "ustawa o gospodarce nieruchomościami" zamiast "ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami".

7. Normy prawne wynikające z przepisów art. 9aa ustawy o transporcie kolejowym, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 4 ustawy, dotyczące ochrony gruntów rolnych i leśnych objętych decyzjami o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, powinny zostać usytuowane w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 ze zm.), tym bardziej, że art. 9aa ust. 1 stanowi *de facto* powtórzenie treści art. 5a ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. W związku z tym należy skreślić art. 9aa, a treść jego ust. 2 włączyć do art. 5a powołanej ustawy.

IV. Propozycje poprawek

W związku z powyższymi uwagami należy postulować wprowadzenie do tekstu ustawy następujących poprawek (z tym że odrzucenie poprawek nr 11 i 13 przy jednoczesnym uchwaleniu poprawki nr 14 będzie skutkowało koniecznością zmiany tytułu ustawy):

1) w art. 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

"1a) w art. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

"1) metra, z wyjątkiem rozdziałów 2, 2b, 4a–9 i 12 oraz art. 13 ust 1; przepisy rozdziału 10 stosuje się odpowiednio;

- 2) bocznic kolejowych, z wyjątkiem rozdziałów 2b, 4a, 5a–8 i 10;"
- 2) w art. 1 w pkt 2 w lit. b, w pkt 2 skreśla się wyrazy "mająca początek i koniec";
- 3) w art. 1 w pkt 4:
- a) w art. 9n dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
"2. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się, jeżeli inwestycje, o których mowa w ust. 1, nie mogą być zrealizowane w inny sposób niż przez pozbawienie albo ograniczenie praw do nieruchomości, a prawa te nie mogą być nabyte w drodze umowy na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.).",
- b) w art. 9o w ust. 3 w pkt 2 skreśla się wyrazy "(Dz.U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.)";
- 4) w art. 1 w pkt 4, w art. 9o w ust. 3 w pkt 4 w lit. a wyrazy "w miejscowościach uzdrowiskowych" zastępuje się wyrazami "na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej";
- 5) w art. 1 w pkt 4, w art. 9o w ust. 3 w pkt 4 w lit. e wyrazy "regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych" zastępuje się wyrazami "regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe" oraz wyrazy "w zarządzie Lasów Państwowych" zastępuje się wyrazami "w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe";
- 6) w art. 1 w pkt 4, w art. 9o w ust. 3 w pkt 4 w lit. g wyrazy "art. 48" zastępuje się wyrazami "art. 48 ust. 1";
- 7) w art. 1 w pkt 4, w art. 9r skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1;
- 8) w art. 1 w pkt 4, w art. 9s w ust. 8 wyrazy "z uwzględnieniem art. 9 w ust. 3" zastępuje się wyrazami "z uwzględnieniem art. 9w ust. 3";
- 9) w art. 1 w pkt 4, w art. 9w w ust. 4 po wyrazach "lokalu zamiennego" dodaje się wyrazy "w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw

lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266, z późn. zm.)";

10) w art. 1 w pkt 4, w art. 9y w ust. 1 i 5 oraz w art. 9ae w ust. 1 wyrazy "ustawy o gospodarce nieruchomościami" zastępuje się wyrazami "ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami";

11) w art. 1 w pkt 4, skreśla się art. 9aa;

12) w art. 1 w pkt 4, w art. 9ad skreśla się ust. 2–4 i oznaczenie ust. 1;

13) dodaje się art. 1a w brzmieniu:

"Art. 1a. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266, z późn. zm.) w art. 5a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. Należności oraz jednorazowe odszkodowania, w wysokości ustalonej przez organy właściwe w sprawach ochrony gruntów leśnych, minister właściwy do spraw transportu przekazuje na rachunek bankowy Funduszu, o którym mowa w ust. 1, po nabyciu przez tego ministra gruntów w danym obrębie ewidencji gruntów, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku."";

14) skreśla się art. 3.

Piotr Magda

Starszy legislator